

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 5/12
18.05.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Весне Поповић, чланова већа, са саветником суда Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.56/12 од 06.03.2012. године, против пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106-Прж.бр.29617/11 од 20.12.2011. године и правноснажне пресуде Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи, Пр.І-4-850/10 од 26.10.2011. године, у предмету царинског прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 18.05.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106-Прж.бр.29617/11 од 20.12.2011. године и пресуда Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи, Пр.І-4-850/10 од 26.10.2011. године предмет враћа Прекршајном суду у Аранђеловцу, Одељење у Тополи на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106-Прж.бр.29617/11 од 20.12.2011. године одбијене су жалбе браниоца окривљеног М.Ж. из В., браниоца окривљеног Р.В. из А. и У.п. С.А. д.о.о. из Б. и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи, Пр.І-4-850/10 од 26.10.2011. године. Наведеном пресудом оглашени су кривим окривљени М.Ж., Р.В. и Ш.Н. због прекршаја из члана 334. став 1. тачка 1. у вези члана 332. став 3. Царинског закона, који је учињен у време, месту и на начин означен у изреци првостепене пресуде, и М.Ж. и Р.В. су осуђени на новчану казну у износу од по 437.420,00 динара, а окривљеном Ш.Н. је изречена мера опомена. Такође, изречена је и заштитна мера одузимања робе која је предмет прекршаја и која је ближе наведена у изреци првостепене пресуде од окривљеног Ш.Н. Сви окривљени су обавезани да у назначеним износима уплате трошкова прекршајног поступка, трошкове вештачења и трошкове превоза предметног возила које је стављено под царински надзор.

Против наведених пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 154. став 4. и члана 216. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима. У захтеву истиче да је прекршајни поступак против окривљених вођен по захтеву који је поднело Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, ПУ Крагујевац, Одељење криминалистичке полиције у Крагујевцу, који је неовлашћени орган сходно члану 176. Закона о прекршајима, с обзиром да се ради о царинским прекршајима. Сматра да је првостепени прекршајни суд био у обавези да поступи по одредби члана 159. став 2. тачка 5. Закона о прекршајима и одбаци захтев за покретање прекршајног поступка као поднет од неовлашћеног лица. Како првостепени прекршајни суд није поступио на наведени начин, то је Виши прекршајни суд био дужан да примени члан 216. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима и обустави прекршајни поступак. Указујући да је првостепени прекршајни суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка, а Виши прекршајни суд је пропуштањем да по службеној дужности уочи ту битну повреду и исту отклони и сам учинио да је и другостепена пресуда незаконита, предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 265. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/05, 116/08 и 111/09) обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца који, иако уредно обавештен, није приступио. Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде, у смислу члана 266. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Након оцене навода захтева и увида у списе предмета, Врховни касациони суд је нашао да су основани наводи захтева да су Прекршајни суд у Аранђеловцу, Одељење у Тополи и Виши прекршајни суд, Одељење

у Крагујевцу учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 154. став 4. и члана 216. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, а што је од утицаја на законитост донетих одлука. Ово стога што из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Аранђеловцу, Одељење у Тополи покренуло прекршајни поступак против окривљених због царинског прекршаја учињеног у току 2008. и 2009. године на основу захтева за покретање прекршајног поступка који је поднело Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције ПУ Крагујевац, Одељење криминалистичке полиције дана 15.02.2010. године под бројем УП6-201-891/09, а који орган не спада у круг овлашћених органа за подношење захтева за покретање прекршајног поступка прописаних чланом 154. став 4. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/05, 116/08 и 111/09). Наведеним чланом закона изричито је прописано да су органи овлашћени за подношење захтева за покретање прекршајног поступка органи управе, овлашћени инспектори, јавни тужилац и други органи и организације које врше јавна овлашћења у чију надлежност спада непосредно извршење или надзор над извршењем прописа у којима су прекршаји предвиђени. Како је чланом 14. Царинског закона ("Сл. гласник РС" бр. 73/03... 9/10), који је био у примени у време извршења царинског прекршаја, прописано да царински органи могу, у складу са прописима, предузимати и спроводити мере царинског надзора и контроле које сматрају неопходним за примену царинских и других прописа, неспорно је да надзор над извршењем Царинског закона врши царински орган, па је овлашћени подносилац захтева за покретање прекршајног поступка за прекршаје из Царинског закона Министарство финансија Републике Србије - Управа царина, а не Министарство унутрашњих послова. С обзиром на то, према налажењу Врховног касационог суда, основано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени прекршајни суд био у обавези да примени члан 159. став 1. тачка 5. Закона о прекршајима, којим је прописано да кад суд, односно орган управе утврди да не постоје услови за покретање прекршајног поступка, захтев за покретање поступка ће одбацити решењем, а ти услови, према ставу 2. тачка 5. наведеног члана закона не постоје кад је захтев поднео неовлашћени орган, односно неовлашћено лице. Непримењивањем цитираног законског прописа Прекршајни суд у Аранђеловцу, Одељење у Тополи је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка, а Виши прекршајни суд је пропуштањем да по службеној дужности уочи ту битну повреду и исту отклони и сам учинио повреду прекршајног поступка из члана 234. став 2. Закона о прекршајима у вези са чланом 216. став 1. тачка 1. истог закона, којим је прописано да се решење којим се обуставља прекршајни поступак доноси кад се утврди да је прекршајни поступак вођен без захтева, односно да подносилац захтева за покретање прекршајног поступка није био овлашћен за његово подношење.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи захтева да су у прекршајном поступку учињене битне повреде правила поступка од утицаја на законито и правилно доношење одлука, Врховни касациони суд је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима уважио захтев и укинуо првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање Прекршајном суду у Аранђеловцу, Одељење у Тополи, који је дужан да поступи по члану 269. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић, с.р.